

25/04/2019

"הפל" סטורי

(24)

רוברט וולף ליד
הריסות ביתו, אתמול

מיוחד

"אנחנו לא הולכים לשום מקום"

חודש לאחר פגיעת הרקטה במושב משמרת, חזר רוברט וולף למה שהיה ביתו • המשפחה מתאוששת, אך הזיכרונות לא מרפים: "בלי הממ"ד היו לי נכדות"

רוברט עדיין מתקשה לעכל כיצד כל בני המשפחה שדרו, למרות הפג"ע הקשה, "לאטלאט", כמו פאול, אני חנו מסיים לחבר את החיים בחוות. מה שנתן לנו את הכוח, זה הנס שהיה לנו. שבעה אנשים בתוך בית, הטיל הרס את כל הבית, וכולנו פה. זה נס מאדגנו בכלל חיים. זה מטורף, כי כל הבית הלך. אני הייתי 15 מטר מאחורי הפיצוץ, אם הייתי 15 מטר בעד השני, לא הייתי פה.

בונים מחדש

"אנחנו ממשיכים. זו המדינה שלי, המקום שלי. קיבלנו תמך אהוב. הריב אנשים באו לעזור. אני מאוד אוהב את המדינה. הבית לא מעניין אותי, אלא האוירה. זו הארצה שלי. זה מה שחשוב. הבית לא חשוב. נבנה עוד בית. אני מאוד בר בשורשים לארצה הזו. כשבאתי לארץ לפני 35 שנה היינו פה 3 מיליון, עכשיו 9 מיליון. הארצים שלנו עוד לא הבנו שגאנו לא וחלומם לשים מקום. הם לא מבינים שמדינת ישראל גדלה ומתחזקת. אין על המדינה שלנו".

לאחר הפג"ע ייחסי מה שנשאר מה בית וולף, "אני מאוד מקוה שאת יום העצמאות הבא נעשה בבית החדש. אני רוצה לחזור לפה כמה שיותר מהר".

צילום: דניאל מורקין

הבית לאחר פגיעת הרקטה, 25.03.2019. "ס" גדול"

גם הוא לא היה שומע. דניאל תפס את הבית שלו דרך להקיר את כולנו. אני רצתי לחפש את הבת הקטנה שלי, ליה. בוצץ ליד העצים שמעתי את הפיצוץ. ראיתי שכל הבית נהרס. הייתי בטוח שכולם נהרגו.

"דניאל, שהיה בתוך הממ"ד, גם עבר טראומה. הוא חשב שאבא שלו, אבא ואחוזו הקטנה הלכו. אבאנו היינו בחוץ, הוא חשב שאין סיכוי שנשארו בחיים. הממ"ד הציל את המשפחה שלי. בלי הממ"ד לא היו לי נכדות. שתיתן היו הולכות. אבא לולל, צריך להיכנס למסמך. זה מציל חיים".

שלה היה מופנה לכיוון הפיצוץ. הוא, כמו אבא טובה, ראגה שכולם ייכנסו לממ"ד ולא הספיקה להיכנס בעצמנה. היא נפצעה הכי קשה. אבאנו נהיה עם זה הרבה זמן, אבל יש כל כוחות. היא אישה מאוד חזקה. המשפט הראשון שהיא אמרה בבית התולים היה "איה מול שזה נפל עלינו, שיש לנו ממ"ד" - ולא על השכנים, שלהם אין ממ"ד. זה מרדפה".

דניאל הבן הוא הגיבור של המשפחה. "אם לא דניאל, לא היינו פה. הוא זה שהציל אותנו. הוא נרדם בסלון, שמע את המוקעה והקיר אותנו. אבאנו לא שמענו. אם הוא לא היה נרדם בסלון

ירון דורון

חדש לאחר הפגיעה הרקטה במושב, תחזיר "ישראל היום" את רוברט וולף, סב המשפחה, אל הבית החדש ממושב משמרת.

יום לאחר הנג - ביום ראשון השני - נולדה למשפחה נדה נוספת, בת שלוש. זוהי הנכדה החמישית במשפחה. "זה כזה כיף לנו, משהו מרדפה בכל הכר לאן הוא. זה נתן לנו את כל הכוחות בכשלים", אמר רוברט. הוא מוטרף לא רק מהנכדה החדשה בסיכוי בחצר רואה רוברט שהגוף ועץ תחת החלון לפנות "בבבב" זה הווייט, אני ראה את זה ומתרגש".

בני המשפחה, שגור תחילה אצל הבת שלייה בתל מנרה, שכמו שם ירדה ובעת הם גרים בה. את ליל הסדר הם חגגו אצל השכנים במשפחה, בבית הצמוד לביתם החדש. "נפשיית זה נרא קשה, כל חוסן וחשיבים על מה שהיה", אמר רוברט. "לסוף אשתו יש עדיין רסיסים בראש והרופאים עוד לא החליטו אם לודעיא אותם או לא, אם זה מסוכן או לא. כמעט בכל יום היא בבית התולים לבדיקה. היא נפצעה בכל העוף, כי הגב

11/04/2019 "18'31 אל מ/אל"ג

"הטיל לא שינה את הדעות שלנו"

רוב תושבי משמרת, המושב השקט שספג פגיעת טיל לפני שבועות אחדים, הצביעו כחול לבן

צעירים. גם המבוגרים הצביעו
גנץ כי קיוו לשינוי.

"מה שקרה אצלנו קרה פעם אחת, אבל יש אנשים שזה החיים שלהם כל יום וזה פשוט הזוי. ולזה צריך לשים סוף. תכלס, השלטון לא עבר שום מהפכה. ביבי נשאר ראש הממשלה, ואפילו חוק עוד יותר למרות כל התיקים המשפטיים שיש נגדו. זה רק חיזק אותו ונתן לו כוח".

"הרוב אצלנו במושב הצביעו לגנץ, ובאמת היה לו הישג מטרדף. חבל שזה לא ממש עוזר לנו בסוף", אומרת מרב פארן (37),

אם לשלושה ילדים, תושבת המושב. "אני מתבאסת מתוצאות הבחירות, ומעבר לזה מפחיד אותי מה יהיה פה. התחרדים קיבלו כל כך הרבה קולות. אותי זה מפחיד".

איריס ליפשיץ קליגר

צילום: יאיר שניא

הבית שנפגע מטייל חמאס במושב משמרת

עם לפיד ולכן בחרתי בגנץ בבחירות. שוחחתי בדיוק עם אמא שלי, והאכזבה היא בעיקר כי אתה מבין שהסיפור נגמר לארבע שנים קדימה. התבאסתי, וכמוני עוד הרבה מחברי המושב, כי הרוב הגדול כאן הצביעו לכחול לבן. לא רק

הטיל שנפל במפתיע במשמרת לפני שבועות אחדים לא שינה את ההצבעה המסורתית במושב השקט כשרון. מבין 526 איש שיצאו להצביע במושב 67 אחוז נתנו את כולם למפלגת כחול לבן בראשות בני גנץ ויאיר לפיד. 10 אחוזים הצביעו למפלגת העבודה, ורק 7 אחוזים הצביעו לליכוד.

רבים מתושבי משמרת – מושב חקלאי בן 49 שנים, בו מתגוררות משפחות של חקלאים ותיקים לצד עירוניים שבחרו בחיי המושב – הודו כי לא נטו ומינה בעקבות האירוע החמור שחוו, וכי קולם עדיין נתון לגנץ. "הריעה הפוליטית שלי ממש לא

השתנתה בגלל הטיל שנפל אצלנו. חוויתי פעם אחת מה שחווים כל יום התושבים בדרום", אומר גיא כפיר (23), עובד במסעדה, בן המושב. "הצעירים במושב, ואני נמנה עימם, רצו מאוד שבבחירות האלה יהיה שינוי בהנהגה. אני הייתי